

[Thestrup.]

statsudgifter, og den har en uheldig virkning på opsparingen.

Jeg har opfordret regeringen til at søge spørgsmålet om større bevægelighed på arbejdsmarkedet løst, og jeg har opfordret den til en saglig behandling af vore spareforslag.

Jeg har med alt, hvad jeg har sagt, søgt at vise, at den finanspolitik, vi i fællesudtalelsen af 4. oktober 1959 er gået ind for, er bedre egnet til at klare de vanskeligheder, den kommende tid kan bringe os, end regeringens politik.

Hermed kan jeg på mit partis vegne tilsige, at vi sagligt — og ud fra de synspunkter, jeg her har gjort rede for — vil behandle det fremsatte finanslovsforslag.

Lannung: Når man ser på statsregnskabet 1958-59, oplysningerne om stillingen for indeværende år og det forelagte budget for 1960-61, må det jo nu fra alle sider erkendes, at den statsfinansielle stilling er overordentlig god.

Jævnside hermed kan det slås fast, at Danmarks erhvervsliv, produktion og beskæftigelse ikke blot er i stadig fremgang, men stort set i en bedre stilling, end det længe har været tilfældet. Valutasituationen er fortsat forbedret, og prisniveauet mere stabilt, end vi i lange tider kendt det. For første gang i en lang årrække er det lykkedes os at forene praktisk taget fuld beskæftigelse og høj produktion med overskud på betalingsbalancen. Det er navnlig på baggrund af de alvorlige vanskeligheder, dansk økonomi var ude i, da regeringen tiltrådte, med den største tilfredshed, at vi nu fra regeringsflertallets side konstaterer disse kendsgerninger.

Ved regeringens tiltrædelse for snart 2½ år siden opstillede den et korttids- og et langtidsprogram. Korttidsopgaven, at bringe valutaen på fode igen, er lykkedes over enhver forventning. Langtidsopgaven, som først og fremmest tager sigte på stigende produktion og beskæftigelse, er også løst med held.

Der har været et værdifuldt samarbejde, et virkeligt team-work, i regeringen i almindelighed og dens økonomiske sektor i særdeleshed, og regeringens bestræbelser fra første færd for at søge alle gode kræfter i

samfundet samordnet har båret frugt. Og man har hele tiden målbevidst fastholdt forudsætningerne for det økonomiske langtidsprogram og ikke trods oppositionens lokketoner slækket for tidligt på saneringsbestræbelserne med risiko for at miste taget i den økonomiske situation og dermed give slip på alt, hvad der er vundet.

Med hensyn til statsregnskabet for 1958-59 bemærker vi med særlig tilfredshed, at det med sit overskud på 650 mill. kr. blev betydelig gunstigere, end man havde turdet regne med, hvad der bl. a. har betydet, at vi for første gang i en lang periode opnåede en nettonedgang i statsgælden på 175 mill. kr.

Med hensyn til indeværende år erfarer vi, at overskuddet, først og fremmest på grund af store indtægter af forbrugsafgifterne, vil overstige 800 mill. kr., hvad der indebærer det bemærkelsesværdige, at der ikke vil melde sig noget finansieringsbehov. Alt sammen et resultat af det stærke opsving i Danmarks økonomiske liv — den store fremgang i produktion og beskæftigelse, især for bygge- og anlægsvirksomheden og alt, hvad dertil hører.

Det er givet, at rentefaldet i foråret 1958 og de forbedrede kreditvilkår har medvirket til forøgelsen af vore investeringer, men der er for mig — ud fra erfaringer i erhvervsvirksomheder, der spænder over et temmelig vidt felt inden for dansk økonomi — ingen som helst tvivl om, at de af den nuværende regering gennemførte forbedrede afskrivnings- og henlæggelsesregler her har haft meget stor betydning. Det anerkendes vist også efterhånden fra alle sider, at regeringen her har givet dansk erhvervsliv en meget værdifuld håndsrækning til styrkelse af evnen til selvfinansiering af investeringer og konsolidering.

Det er overordentlig bemærkelsesværdigt, at fremgangen i den økonomiske aktivitet trods den dermed sammenhængende store import alligevel er ledsaget af en valutaforbedring på yderligere rundt regnet en halv milliard kroner, og at man nu kan regne med, at den samlede nettogæld til udlandet fra stort set et par milliarder kroner efterkrigsårene igennem nu er bragt ned til omkring nul.

Det er jo meget bemærkelsesværdigt, at Danmark er på vej til at blive en kreditor-